

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

- เพื่อศึกษาผลลัพธ์ที่ทางการเรียนวิชาสามัญสัมภาษณ์แบบต่อแบบแผนกช่างของนักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีคัดเลือก(ศาสตรา) และวิธีสอบคัดเลือก
- เพื่อศึกษาผลลัพธ์ที่ทางการเรียนวิชาช่างไม้แต่ละแผนกช่างของนักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีคัดเลือก(ศาสตรา) และวิธีสอบคัดเลือก
- เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลลัพธ์ที่ทางการเรียนวิชาสามัญสัมภาษณ์กับผลลัพธ์ทางการเรียนวิชาช่างของนักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีคัดเลือก(ศาสตรา) และวิธีสอบคัดเลือก

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (บวช.1) ปีการศึกษา 2533 จำนวน 8 แผนกช่าง ได้แก่ แผนกช่างยนต์ แผนกช่างกลโรงงาน แผนกช่างประดิษฐ์ แผนกช่างไฟฟ้า แผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์ แผนกช่างก่อสร้าง แผนกช่างสำรวจ และแผนกช่างสถาปัตยกรรม จำนวน 600 คน เป็นนักศึกษาประเภทคัดเลือก(ศาสตรา) จำนวน 90 คนและสอบคัดเลือก จำนวน 510 คน ศึกษาเฉพาะวิทยาลัยเทคนิคพิชัยญาลก กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่แบบสำรวจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นตารางสำหรับสำรวจผลลัพธ์อีกทางการเรียนวิชาสามัญสัมพันธ์และวิชาช่างเฉพาะแผนกช่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากงานทะเบียนและวัดผลโดยคัดเลือกผลลัพธ์อีกทางการเรียนวิชาสามัญสัมพันธ์และวิชาช่างของนักศึกษาทั้ง 2 ประเภท จากในแสดงผลการเรียนแต่ละภาคเรียนปีการศึกษา 2533 ทุกรายวิชา

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผลลัพธ์อีกทางการเรียนวิชาสามัญสัมพันธ์และวิชาช่าง โดยการหาค่าตัวกลางเลขคณิตและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาค่าความสัมพันธ์ของผลลัพธ์อีกทางการเรียนวิชาสามัญสัมพันธ์กับวิชาช่าง โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบพิยร์สัน

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้สรุปผลได้ดังนี้

1. ผลลัพธ์อีกทางการเรียนวิชาสามัญสัมพันธ์ในแต่ละแผนกช่างของนักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีการคัดเลือก(คาดคะ)

- 1.1 นักศึกษาแผนกช่างยนต์ กลุ่ม 1-2 และกลุ่ม 3-4 มีผลลัพธ์อีกทางการเรียนในรายวิชาต่าง ๆ อยู่ในระดับที่เป็นส่วนใหญ่ ทั้ง 2 กลุ่ม

1.2 นักศึกษาแผนกช่างกลโรงงาน กลุ่ม 1-2 มีผลลัมภ์ทางการเรียนในรายวิชาต่าง ๆ อยู่ในระดับดีเป็นส่วนใหญ่ ส่วนนักศึกษา กลุ่ม 3-4 มีผลลัมภ์ทางการเรียนในรายวิชาต่าง ๆ อยู่ในระดับพอใช้เป็นส่วนใหญ่

1.3 นักศึกษาแผนกช่างประกอบผลิตภัณฑ์ กลุ่ม 1-2 มีผลลัมภ์ทางการเรียนในรายวิชาต่าง ๆ อยู่ในระดับดีเป็นส่วนใหญ่

1.4 นักศึกษาแผนกช่างไฟฟ้า กลุ่ม 1-2 และกลุ่ม 3-4 มีผลลัมภ์ทางการเรียนในรายวิชาต่าง ๆ อยู่ในระดับพอใช้เป็นส่วนใหญ่ทั้ง 2 กลุ่ม

1.5 นักศึกษาแผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์ กลุ่ม 1-2 มีผลลัมภ์ทางการเรียนในรายวิชาต่าง ๆ อยู่ในระดับดีเป็นส่วนใหญ่ ส่วนนักศึกษา กลุ่ม 3-4 มีผลลัมภ์ทางการเรียนในรายวิชาต่าง ๆ อยู่ในระดับพอใช้เป็นส่วนใหญ่

1.6 นักศึกษาแผนกช่างก่อสร้าง กลุ่ม 1-2 มีผลลัมภ์ทางการเรียนในรายวิชาต่าง ๆ อยู่ในระดับดีเป็นส่วนใหญ่

1.7 นักศึกษาแผนกช่างสถาปัตยกรรม กลุ่ม 1-2 มีผลลัมภ์ทางการเรียนในรายวิชาต่าง ๆ อยู่ในระดับพอใช้เป็นส่วนใหญ่

1.8 นักศึกษาแผนกช่างสำรวจ กลุ่ม 1-2 มีผลลัมภ์ทางการเรียนในรายวิชาต่าง ๆ อยู่ในระดับดีเป็นส่วนใหญ่

2. ผลลัมภ์ทางการเรียนวิชาสามัญลักษณะที่แต่ละแผนกช่างของนักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีสอบคัดเลือก

2.1 นักศึกษาแผนกช่างยนต์ กลุ่ม 1-2 และกลุ่ม 3-4 มีผลลัมภ์ทางการเรียนในรายวิชาต่าง ๆ อยู่ในระดับพอใช้เป็นส่วนใหญ่ทั้ง 2 กลุ่ม

2.2 นักศึกษาแผนกช่างกลโรงงาน กลุ่ม 1-2 และกลุ่ม 3-4 มีผลลัมภ์ทางการเรียนในรายวิชาต่าง ๆ อยู่ในระดับพอใช้เป็นส่วนใหญ่ทั้ง 2 กลุ่ม

2.3 นักศึกษาแผนกช่างประกอบผลิตภัณฑ์ กลุ่ม 1-2 และกลุ่ม 3-4 มีผลลัมภ์ทางการเรียนในรายวิชาต่าง ๆ อยู่ในระดับพอใช้เป็นส่วนใหญ่ทั้ง 2 กลุ่ม

2.4 นักศึกษาแผนกช่างไฟฟ้า กลุ่ม 1-2 และกลุ่ม 3-4 มีผลลัมพุกอี๊ทางการเรียนในรายวิชาต่าง ๆ อญี่ในระดับพอใช้เป็นส่วนใหญ่ทั้ง 2 กลุ่ม

2.5 นักศึกษาแผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์ กลุ่ม 1-2 และกลุ่ม 3-4 มีผลลัมพุกอี๊ทางการเรียนในรายวิชาต่าง ๆ อญี่ในระดับพอใช้เป็นส่วนใหญ่ทั้ง 2 กลุ่ม

2.6 นักศึกษาแผนกช่างก่อสร้าง กลุ่ม 1-2 และกลุ่ม 3-4 มีผลลัมพุกอี๊ทางการเรียนในรายวิชาต่าง ๆ อญี่ในระดับพอใช้เป็นส่วนใหญ่ทั้ง 2 กลุ่ม

2.7 นักศึกษาแผนกช่างสถาบันดยกรรม กลุ่ม 1-2 มีผลลัมพุกอี๊ทางการเรียนในรายวิชาต่าง ๆ อญี่ในระดับพอใช้เป็นส่วนใหญ่

2.8 นักศึกษาแผนกช่างสำรวจ กลุ่ม 1-2 มีผลลัมพุกอี๊ทางการเรียนในรายวิชาต่าง ๆ อญี่ในระดับพอใช้เป็นส่วนใหญ่

3. ผลลัมพุกอี๊ทางการเรียนวิชาช่างไม้และแผนกช่างของนักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีการคัดเลือก(โครงการ)

3.1 นักศึกษาแผนกช่างยานยนต์ กลุ่ม 1-2 และกลุ่ม 3-4 มีผลลัมพุกอี๊ทางการเรียนในรายวิชาต่าง ๆ อญี่ในระดับดีเป็นส่วนใหญ่

3.2 นักศึกษาแผนกช่างกลโรงงาน กลุ่ม 1-2 มีผลลัมพุกอี๊ทางการเรียนในรายวิชาต่าง ๆ อญี่ในระดับดีเป็นส่วนใหญ่ ส่วนนักศึกษากลุ่ม 3-4 มีผลลัมพุกอี๊ทางการเรียนในรายวิชาต่าง ๆ อญี่ในระดับพอใช้เป็นส่วนใหญ่

3.3 นักศึกษาแผนกช่างบำรุงรักษาพืดกัพต์ กลุ่ม 1-2 มีผลลัมพุกอี๊ทางการเรียนในรายวิชาต่าง ๆ อญี่ในระดับดีและพอใช้เป็นส่วนใหญ่ทั้ง 2 กลุ่ม

3.4 นักศึกษาแผนกช่างไฟฟ้า กลุ่ม 1-2 และกลุ่ม 3-4 มีผลลัมพุกอี๊ทางการเรียนในรายวิชาต่าง ๆ อญี่ในระดับพอใช้เป็นส่วนใหญ่

3.5 นักศึกษาแผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์ กลุ่ม 1-2 และกลุ่ม 3-4 มีผลลัมพุกอี๊ทางการเรียนในรายวิชาต่าง ๆ อญี่ในระดับดีและพอใช้มีจำนวนกลุ่มละ เท่ากัน

3.6 นักศึกษาแผนกช่างก่อสร้าง กลุ่ม 1-2 มีผลลัมพุกอี๊ทางการเรียนในรายวิชาต่าง ๆ อญี่ในระดับดี

3.7 นักศึกษาแผนกช่างสถาปัตยกรรม กลุ่ม 1-2 มีผลลัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาต่าง ๆ อยู่ในระดับพอใช้

3.8 นักศึกษาแผนกช่างสำรวจ กลุ่ม 1-2 มีผลลัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาต่าง ๆ อยู่ในระดับดี

4. ผลลัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาช่างไม้และแผนกช่างของนักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีสอบคัดเลือก

4.1 นักศึกษาแผนกช่างยนต์ กลุ่ม 1-2 มีผลลัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาต่าง ๆ อยู่ในระดับดีและพอใช้มีจำนวนเท่ากัน ส่วนนักศึกษา กลุ่ม 3-4 มีผลลัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับพอใช้เป็นส่วนใหญ่

4.2 นักศึกษาแผนกช่างกลโรงงาน กลุ่ม 1-2 และกลุ่ม 3-4 มีผลลัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาต่าง ๆ อยู่ในระดับพอใช้เป็นส่วนใหญ่

4.3 นักศึกษาแผนกช่างประกอบผลิตภัณฑ์ กลุ่ม 1-2 และกลุ่ม 3-4 มีผลลัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาต่าง ๆ อยู่ในระดับพอใช้เป็นส่วนใหญ่

4.4 นักศึกษาแผนกช่างไฟฟ้า กลุ่ม 1-2 มีผลลัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาต่าง ๆ อยู่ในระดับพอใช้เป็นส่วนใหญ่ ส่วนนักศึกษา กลุ่ม 3-4 มีผลลัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาต่าง ๆ อยู่ในระดับดีเป็นส่วนใหญ่

4.5 นักศึกษาแผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์ กลุ่ม 1-2 และกลุ่ม 3-4 มีผลลัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาต่าง ๆ อยู่ในระดับพอใช้เป็นส่วนใหญ่

4.6 นักศึกษาแผนกช่างก่อสร้าง กลุ่ม 1-2 และกลุ่ม 3-4 มีผลลัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาต่าง ๆ อยู่ในระดับพอใช้เป็นส่วนใหญ่

4.7 นักศึกษาแผนกช่างสถาปัตยกรรม กลุ่ม 1-2 มีผลลัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาต่าง ๆ อยู่ในระดับพอใช้เป็นส่วนใหญ่

4.8 นักศึกษาแผนกช่างสำรวจ กลุ่ม 1-2 มีผลลัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาต่าง ๆ อยู่ในระดับพอใช้เป็นส่วนใหญ่

5. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของผลลัมปุกอีกทางการเรียนระหว่างวิชาสามัญสัมพันธ์ และวิชาช่างของนักศึกษาในแต่ละแผนกว่าช่างที่เข้าเรียนโดยวิธีคัดเลือก (គัวต้า) และวิธีสอบคัดเลือก

5.1 นักศึกษาแผนกว่าช่างยนต์ กลุ่ม 1-2 ที่เข้าศึกษาโดยวิธีสอบคัดเลือก มีค่าสัมบูรณ์สัมพันธ์สูงสุด ($r_{xy} = 0.567$) และนักศึกษากลุ่ม 1-2 ที่เข้าศึกษาโดยวิธีคัดเลือก (គัวต้า) มีค่าสัมบูรณ์สัมพันธ์ต่ำสุด ($r_{xy} = 0.037$)

5.2 นักศึกษาแผนกว่าช่างกลโรงงาน กลุ่ม 3-4 ที่เข้าศึกษาโดยวิธีสอบคัดเลือกมีค่าสัมบูรณ์สัมพันธ์สูงสุด ($r_{xy} = 0.345$) และนักศึกษา กลุ่ม 1-2 ที่เข้าศึกษาโดยวิธีสอบคัดเลือก มีค่าสัมบูรณ์สัมพันธ์ต่ำสุด ($r_{xy} = 0.007$)

5.3 นักศึกษาแผนกว่าช่างประกอบผลิตภัณฑ์ กลุ่ม 3-4 ที่เข้าศึกษาโดยวิธีสอบคัดเลือกมีค่าสัมบูรณ์สัมพันธ์สูงสุด ($r_{xy} = 0.378$) และนักศึกษา กลุ่ม 1-2 ที่เข้าศึกษาโดยวิธีสอบคัดเลือก มีค่าสัมบูรณ์สัมพันธ์ต่ำสุด ($r_{xy} = 0.103$)

5.5 นักศึกษาแผนกว่าช่างไฟฟ้า กลุ่ม 1-2 ที่เข้าศึกษาโดยวิธีสอบคัดเลือกมีค่าสัมบูรณ์สัมพันธ์สูงสุด ($r_{xy} = 0.420$) และนักศึกษา กลุ่น 3-4 ที่เข้าศึกษาโดยวิธีสอบคัดเลือก มีค่าสัมบูรณ์สัมพันธ์ต่ำสุด ($r_{xy} = 0.093$)

5.5 นักศึกษาแผนกว่าช่างอิเล็กทรอนิกส์ กลุ่ม 3-4 ที่เข้าศึกษาโดยวิธีคัดเลือก (គัวต้า) มีค่าสัมบูรณ์สัมพันธ์สูงสุด ($r_{xy} = 0.359$) และนักศึกษากลุ่ม 3-4 ที่เข้าศึกษาโดยวิธีสอบคัดเลือก มีค่าสัมบูรณ์สัมพันธ์ต่ำสุด ($r_{xy} = 0.084$)

5.6 นักศึกษาแผนกว่าช่างก่อสร้าง กลุ่ม 1-2 ที่เข้าศึกษาโดยวิธีคัดเลือก(គัวต้า) มีค่าสัมบูรณ์สัมพันธ์สูงสุด ($r_{xy} = 0.548$) และนักศึกษา กลุ่ม 1-2 ที่เข้าศึกษาโดยวิธีสอบคัดเลือก มีค่าสัมบูรณ์สัมพันธ์ต่ำสุด ($r_{xy} = 0.119$)

5.7 นักศึกษาแผนกว่าช่างสถานียกรร姆 กลุ่ม 1-2 ที่เข้าศึกษาโดยวิธีคัดเลือก (គัวต้า) มีค่าสัมบูรณ์สัมพันธ์ ($r_{xy} = 0.545$) ส่วนนักศึกษา กลุ่ม 1-2 ที่เข้าศึกษาโดยวิธีสอบคัดเลือก มีค่าสัมบูรณ์สัมพันธ์ ($r_{xy} = 0.116$)

5.8 นักศึกษาแผนกว่าช่างสำรวจ กลุ่ม 1-2 ที่เข้าศึกษาโดยวิธีสอบคัดเลือก มีค่าสัมบูรณ์สัมพันธ์ ($r_{xy} = 0.183$) ส่วนนักศึกษา กลุ่ม 1-2 ที่เข้าศึกษาโดยวิธีคัดเลือก (គัวต้า) มีค่าสัมบูรณ์สัมพันธ์ ($r_{xy} = 0.134$)

อภิปรายผล

ผลการวิจัยสามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสารัญสัมพันธ์ของนักศึกษาแผนกว่างต่าง ๆ กลุ่ม 1-2 ที่เข้าเรียนโดยวิธีคัดเลือก (ภาคตัว) ปรากฏว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาต่าง ๆ อั้ยุ่ในระดับดีเป็นล่วงหน่าย ยกเว้นแผนกว่างไฟฟ้าและแผนกว่างสถาปัตยกรรมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับพอใช้เป็นล่วงหน่าย ส่วนนักศึกษากลุ่ม 3-4 ทุกแผนกว่างมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับพอใช้เป็นล่วงหน่าย ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะนักศึกษากลุ่ม 3-4 เป็นนักศึกษาที่เข้าเรียนในภาคนอกเวลา ซึ่งจะเรียนนานเวลา 13.20 – 19.50 และในวันเรียนตั้งแต่เวลา 07.40 – 15.20 จึงอาจทำให้นักศึกษามีแรงจูงใจเพลิดเพลินกับการเรียนต่ำกว่านักศึกษากลุ่ม 1-2 นอกจากนี้แล้ว นักศึกษากลุ่ม 3-4 จะเป็นนักศึกษาที่มีผลการเรียนในระดับดีเมื่อเทียบกับนักศึกษาต่ำกว่านักศึกษากลุ่ม 1-2 เพราะในการคัดเลือกนักศึกษาแต่ละกลุ่มจะนำคะแนนมาพิจารณาเพื่อกำหนดว่าจะอยู่ในกลุ่มใด โดยปกติกลุ่ม 1-2 จะมีคะแนนสูงกว่า กลุ่ม 3-4

เมื่อพิจารณาดูนักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีคัดเลือก (ภาคตัว) และวิธีสอบคัดเลือก พบว่า นักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีคัดเลือก (ภาคตัว) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับดีเป็นล่วงหน่าย แต่นักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีสอบคัดเลือกมีผลการเรียนอยู่ในระดับพอใช้เป็นล่วงหน่าย ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะนักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีคัดเลือก (ภาคตัว) ได้รับการคัดเลือก โดยพิจารณาจากผลการเรียนตั้งแต่ภาคเรียนที่ 1 ถึงภาคเรียนที่ 5 (ขั้นผู้เรียนศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ถึงภาคเรียนที่ 5 ในชั้นผู้เรียนศึกษาปีที่ 3) นวัชภาษาไทย วิชาคอมพิวเตอร์ วิชาสังคมศึกษา วิชาวิทยาศาสตร์ วิชาภาษาอังกฤษ และวิชาการงาน โดยพิจารณาจากผลรวมของระดับการเรียนทั้ง 5 ภาคเรียน ตามระเบียนของการจัดสรรภาคตัวเข้าศึกษาต่อยังสถานศึกษาของกรุงเทพมหานคร จึงทำให้มีผลการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีสอบคัดเลือก สอดคล้องกับผลการวิจัยของพรเพ็ญ ราชนาวี (2528) ที่พบว่าคะแนนเฉลี่ยในระดับชั้นผู้เรียนศึกษาปีที่ 5 ของนักศึกษาที่ผ่านการคัดเลือกประเภทคะแนนเฉลี่ยภาคใหม่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าประเภทสอบร่วมเข้าเรียนทั้งภาษาไทย ผลการวิจัยของ ศักดิ์ กิริมย์ (2529) พบว่าผู้เรียนประเภทภาคตัวมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าประเภทที่ผ่านการสอบคัดเลือก และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ

จำปี อู่เงิน (2534) ขึ้นพนว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนประเภทโควต้าสูงกว่า นักเรียนประเภทไม่ใช่โควต้า

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาช่างของนักศึกษาในแต่ละแผนกช่างที่เข้าเรียนโดย วิธีคัดเลือก(โควต้า) ได้ผลลัพธ์รวมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาช่างอยู่ในระดับดี แต่นักศึกษา ที่เข้าเรียนโดยวิธีสอบคัดเลือกโดยส่วนรวมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาช่างอยู่ในระดับพอใช้ ที่เป็นเช่นนี้ น่าจะมาจากการที่ได้มีการคัดเลือกจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับ มัธยมศึกษาล้วนเป็นเห็นฐานเท่านักศึกษาสนใจและมั่นใจผู้ที่สามารถเลือกแผนกช่างที่ต้องการจะเรียน ได้ตรงตามความต้องของตนเองอีกด้วย จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาช่างโดยส่วนรวม ของนักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีคัดเลือก(โควต้า) อยู่ในระดับสูงกว่านักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธี สอบคัดเลือก เนื่องจากผลลัพธ์ทางการเรียนวิชาช่างของนักศึกษาแต่ละแผนกช่างที่เข้า เรียนโดยวิธีสอบคัดเลือกทางไปเรียนมีผลลัพธ์ทางการเรียนวิชาช่างอยู่ในระดับพอใช้ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วนิดา ศุกรีเบศร (2531) ที่พบว่า นักเรียนที่มิใช่โควต้าเรียนโดยวิธี การคัดเลือกมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เข้าเรียนโดยการสอบคัดเลือก ผลการวิจัยของ จน แสนกลาง (2532) พบว่า นักเรียนที่ประเภทที่ได้รับการคัดเลือก(โควต้า) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เข้ามาเรียนโดยการสอบคัดเลือก และยังสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ ต่าย เชียงฉี (2528) พบว่า นักศึกษาประเภทโควต้ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่าประเภทไม่ใช่โควต้า

3. ผลการวิเคราะห์ความเส้นที่เขียนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสามัญล้วนพื้นเมือง วิชา ช่างของนักศึกษาในแต่ละแผนกช่างที่เข้าเรียนโดยวิธีคัดเลือก(โควต้า) และนักศึกษาที่เข้าเรียน โดยวิธีสอบคัดเลือก ปรากฏว่า มีความเส้นที่เรียบง่ายทุกแผนกช่าง แผนกช่างที่มีความเส้นที่เรียบง่ายสุดคือ แผนกช่างก่อสร้าง รองลงมาคือ แผนกช่างสถาปัตยกรรม และที่มีความเส้นที่เรียบง่ายที่สุดคือ แผนกช่างสำรวจ ทั้งนี้ เพราะว่ารายวิชาสามัญล้วนเป็นทุกรายวิชาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ล้วนเป็น พื้นฐานสำหรับการเรียนวิชาช่างทั้งสิ้น แต่จะนำมาใช้ให้มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับสาขาวิชานั้น ๆ เช่น แผนกวิชาช่างสำรวจ จำเป็นต้องใช้วิชาคณิตศาสตร์เข้ามาช่วยในการคำนวณมากที่สุด แต่ถ้า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ชั้นเป็นวิชาสามัญล้วนพื้นเมืองตัวจะมีผลต่อการ เรียนวิชาช่างด้วย ทั้งนี้ เพราะจากกิจกรรมคัดคัดระดับจะแบ่งการสอบคัดเลือกจะได้รับนักศึกษาจากผู้ที่มี

ระดับคะแนนการคัดเลือกต่างกันอย่างแย่เกินไป จึงทำให้ค่าความสัมพันธ์ของผลลัพธ์ทางการเรียนวิชาสามัญสัมพันธ์และวิชาช่างต่างๆ ไม่ดีด้วย แต่ถ้าแผนกว่าจะเพิ่มผลลัพธ์ทางการเรียนให้วิชาสามัญสัมพันธ์อยู่ในระดับดีและวิชาช่างอยู่ในระดับดีจะทำให้ค่าความสัมพันธ์ของผลลัพธ์ทางการเรียนสูงตามไปด้วยตั้งเช่น แผนกว่าจะก่อสร้าง

ข้อเสนอแนะทั่วไป

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. วิทยาลัยควรประสานงานกับโรงเรียนเพื่อท้าทายและแนวทางอาชีพเกี่ยวกับการเรียนการสอนในวิทยาลัยเพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจลักษณะของการเรียนวิชาชีพให้ดีขึ้น
2. จากผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เข้าเรียนโดยวิธีคัดเลือก(โควต้า) มีผลลัพธ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เข้าเรียนโดยวิธีสอบคัดเลือก ดังนั้นจึงควรพิจารณาในการเพิ่มจำนวนนักเรียนที่เข้าเรียนโดยวิธีคัดเลือก(โควต้า) และให้โอกาสแก่โรงเรียนต่าง ๆ ใน การคัดเลือกนักเรียนเข้ามาเรียนให้มากขึ้น
3. ในการสอนคัดเลือกควรจะได้มีการทดสอบความถนัดในวิชาช่างต่าง ๆ ควบคู่กันไป กับการสอบวิชาสามัญสัมพันธ์ เพื่อให้การเรียนวิชาช่างได้บรรยายชี้แก่นักศึกษามากที่สุด

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

1. ควรจะมีการวิจัยโดยพิจารณาตัวแปรที่จะส่งผลต่อผลลัพธ์ทางการเรียนของนักศึกษา เช่น เชาว์บัญญา ความดันดู แรงดูด ใจ และความสนใจของนักศึกษา เป็นต้น
2. ควรติดตามผลของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาไปแล้วเพื่อนำข้อมูลมาเป็นแนวทางในการวางแผนการจัดการเรียนการสอนต่อไป